

[Statsministeren.]

som møder den slags påstande ude omkring i landet, er at tage dem ved vingebenet og undersøge dem nærmere konkret. Det er i hvert fald ikke regeringens ønske, at folk, der med rimelighed modtager understøttelse, dagpenge fra arbejdsløshedsforsikringen eller anden offentlig hjælp, skal kunne nægte at modtage arbejde, som de i øvrigt har mulighed for at bestride. Det bør man ikke kunne, og i stedet for at bringe det til torvs som et politisk argument, hvorved man prøver på at forringe vilkårene generelt for de arbejdsløse, skal man komme disse enkelttilfælde til livs ved en kontant indsats dér, hvor man hører sådanne påstande. Det har jeg prøvet nogle gange, og det har næsten altid vist sig, at man ikke vil nævne navn og adresse på de pågældende; så er man ikke nået længere, og det er simpelt hen det, der er problemet.

Hr. Ingomar Petersen sagde noget om behovet for og nødvendigheden af, at der skulle føres indkomstpolitik. Jeg er enig heri, specielt med den baggrund og den argumentation, der fremførtes, er jeg enig med hr. Ingomar Petersen. Det er også det, der er regeringens og de fem partiers hensigt, og jeg håber, det vil lykkes os at finde frem til løsninger i de kommende måneder.

Hr. Ingomar Petersen sagde også noget om ungdomsarbejdsløsheden, især noget om de unge piger, som det var vanskeligt at finde beskæftigelse til. Jeg synes, det er et alvorligt problem, der må gøres noget ved, men uden at det har adresse specielt til de radikale vil jeg sige: ja vel, men på det tidspunkt, hvor vi var lige ved at begynde på den store arbejdsløshedssituation, hvor man tydeligt så, hvor det bar hen, vedtog dette folketing jo — og vi kender den politiske baggrund for det — at man skulle skære ned på daginstitutionernes personale, og det må vi jo erkende var noget, der ikke mindst ramte de unge piger. Derfor må jeg sige, at hvis man vil kritisere og finde løsninger på dette punkt, bør man også grave lidt i sine egne beslutninger netop i denne sag.

Hr. Gert Petersen spurgte, om regeringen fandt det vigtigere at bekæmpe inflationen end at bekæmpe arbejdsløsheden. Nej, det er omvendt. Vi finder, at det vigtigste er at bekæmpe arbejdsløsheden, men naturligvis også at få bekæmpet inflationen. Det er

lykkedes at få reduceret arbejdsløsheden, og det er også lykkedes at få reduceret inflationen, således at vi har en inflationstakt, der er den laveste i mange år og også er blandt de laveste i Europa. Det er noget, der skulle give os visse muligheder, hvis denne politik kan fortsætte; det er regeringens ønske, at den skal fortsætte.

Hr. Ninn-Hansen sagde nogle meget, meget pæne ting, og dem vil jeg gerne have lov at understrege. Hr. Ninn-Hansen sagde, at det var noget meget positivt, at regeringen evnede at undgå en konflikt i foråret 1975. Det var også glædeligt, sagde hr. Ninn-Hansen, at inflationen var blevet mindsket ganske væsentligt, fordi konkurrenceevnen for dansk erhvervsliv i hvert fald i en periode var steget derved, men så kom der naturligvis en smule malurt i bøgeret, når hr. Ninn-Hansen sagde, at septemberforliget derimod ikke havde været nogen succes. Jeg skal ikke bruge et så stærkt ord som succes, men kun sige, at indtil dato har det, der var meningen med septemberforliget, så nogenlunde holdt. Så kommer der jo endelig den store fase, der hedder indkomstpolitik og omkostningspolitik. Jeg tror, det vil være muligt at løse disse problemer, således at vi kan fastholde en rolig udvikling også på det økonomiske område og dermed hjælpe erhvervslivet, ikke for erhvervslivets egen skyld, men for samfundets skyld, for de menneskers skyld, som er beskæftiget i dette erhvervsliv.

Hr. Ninn-Hansen gjorde nogle bemærkninger om fiasko og sagde, at vi havde sendt undskyldninger ud til alle husstandene. Det er ikke andet end et led i den almindelige politiske oplysning og saglige information, at socialdemokratiet sender oplysninger ud til alle husstande om, hvad vi har gennemført, også noget om, hvad det er lykkedes os til trods for erklæringer fra et flertal i folketinget at undgå af ubehagelige ting, foruden at vi i denne oplysnings- og informationspejce til offentligheden også fortæller, hvilke mål og ønsker vi har for den nærmeste fremtid. Ikke noget med store ord og fedt flæsk, men saglig, informativ oplysning til befolkningen. Det er et normalt led i socialdemokratiets bestræbelser på at informere offentligheden.

Så var der noget om de selvstændige erhvervsdrivende og arbejdsløshedskassen.